

अक्ष

अक्षक्रीडा, स्त्री, (अक्षैः या क्रीडा) द्यूतक्रीडा
पाशकक्रीडा। यथा। अक्षक्रीडायां व्यासयुधि-
ष्ठिरसंवादः प्रचरति। इति तिथ्यादितत्त्वं ॥
तद्विवरणं चतुरङ्गशब्दे द्रष्टव्यं ॥ * ॥ कार्तिक-
शुक्लप्रतिपदि तत्क्रीडाविधिर्यथा। ब्रह्मपुराणे,—
“शङ्करश्च पुरा द्यूतं ससर्ज सुमनोहरं।
कार्तिके शुक्लपक्षे तु प्रथमेऽङ्गि भूपते ॥
जितश्च शङ्करस्तत्र जयं लेभे च पार्वती।
अतोऽर्थाच्छङ्करो दुःखो गौरीनित्यं सुखोषिता ॥
तस्मात् द्यूतं प्रकर्त्तव्यं प्रभाते तत्र मानवैः।
तस्मिन् द्यूते जयो यस्य तस्य संवत्सरः शुभः ॥
पराजयो विशङ्कस्तु लब्धनाशकरो भवेत्”।
द्यूतञ्चाप्राणिभिः क्रीडनं। यथा मनुः,—
“अप्राणिभिर्यत् क्रियते तल्लोके द्यूतमुच्यते”।
इति तिथ्यादितत्त्वं ॥ * ॥ दशमोद्वादशोक्तव-
कराणि विधेयो यथा। स्मृतिः,—
“शाकं माषं मसुरश्च पुनर्मौजनमैधुनं।
द्यूतमव्यम्भुगानश्च दशम्यां वैष्णवस्यजेत्” ॥
कूर्मपुराणं,—
“कांस्यं मांसं सुरां क्षौद्रं हिंसं तैलमसव्यताम्।
द्यूतक्रीडां दिवानिद्रां व्यायामं क्रोधमैधुनं ॥
द्वादश्यां द्वादशैतानि वैष्णवः परिवर्जयेत्”।
इत्येकादशोक्तत्वं ॥ * ॥ अन्यत् द्यूतशब्दे द्रष्टव्यं ॥
अक्षजः पुं, (अक्ष + जन् + ड) वचः। इति पुरुषो-
त्तमः। अक्षिज इति क्वचित् पाठः। (विष्णुः।
यथा भागवते,—
“अघानेत्यत्र गदया ह्नावसुरमक्षजः”।
अक्षतं, स्त्री, (क्षयं हिंसायां। नपुंसके भावेऽक्षः।
अनुदात्तोपदेशत्वादिना श्लोपः।) लाजाः। नपुं-
सकं। इति मेदिनी।
अक्षतः, त्रि, (न + क्ष + क्त) अर्हिसितः। इति
मेदिनी। अखण्डितः। इति शब्दरत्नावली।
(यथाह मनुः,—
“दशस्थानानि दण्डस्य मनुः स्वायम्भुवोऽब्रवीत्।
त्रिषु स्थानेषु यानि सुरक्षतो ब्राह्मणो ब्रजेत्” ॥)
अक्षतः, पुं, यवः। इति मेदिनी। (यथा आश्वलायन-
मृह्यसूत्रे,—
“अक्षतसक्तूनां नवं कलसं पूरयित्वा” ॥)
अक्षमात्रं। इति अमरटीकायां भानुदीक्षितः ॥
अक्षता. पुं भू क्षीति खामी। (न क्षताः येषां ते
इति अक्षताः। सुकुटस्तु अमरव्याख्यानवसरे
लाजाः पुं भूक्षितोक्षतमिति पठित्वा कर्मणि क्तः।
क्षतं खण्डितं। न क्षतमक्षतमिति विरुद्धं नित्य-
पुलिङ्गाः नित्यवज्जवचनान्ताश्च लाजा अक्षतमिति
वाच्यौ ॥ केचित्तु अखण्डितशब्दा अक्षतमि-
त्याहुः ॥)
अक्षता स्त्री, कर्कटशृङ्गी। कौकडाशृङ्गी इति
भाषा। इति शब्दचन्द्रिका ॥ पुरुषसंसर्गरहिता
स्त्री। स्मृतिः ॥ यथाह याज्ञवल्क्यः—
“अक्षतायां क्षतायां वा जातः पौनर्भवः पुनः”।
अक्षदर्शकः, पुं, (अक्षाणां व्यवहाराणां दर्शकः।
अक्ष + दृश् + क्तु) व्यवहारद्रष्टा व्यवहा-

अक्ष

राणां ऋणादानादिविवादानां द्रष्टा निर्णेत।
धर्माध्यक्ष इत्यर्थः। इत्यमरः तट्टीका च ॥ जञ्
इति इराजीयभाषा ॥
अक्षदृक्, (श्र) पुं, (अक्ष + दृश् + क्तिप्) अक्ष-
दर्शकः। (व्यवहारस्य ज्ञाता।)
अक्षदेवी, (न) त्रि, (अक्षैर्देव्यति। दिवु क्रीडादौ।
सपीति ऋिनि।) द्यूतक्रीडाकारकः। इत्यमरः ॥
अक्षद्यः, पुं, (अक्षैर्देव्यति। दिवु क्रीडादौ। अक्ष +
दिव् + क्तिप् + ऊट्) अक्षक्रीडकः। इति आ-
कारणं ॥
अक्षधरः पुं, (अक्ष + धृ + अच्)। शाखोटद्वयः।
इति भूरिप्रयोगः ॥
अक्षधूर्तः पुं, (अक्षेषु धूर्तः। सप्तमी श्रौहैरिति
समासः।) द्यूतक्रीडकः। तत्पर्यायः। धूर्तः २
अक्षदेवी ३ कितवः ४ द्यूतकृत ५। इत्यमरः ॥
जुयारी इति भाषा ॥
अक्षधूर्त्तिल पुं, (अक्ष + धृ + तिल्) वृषः।
इति हारावली ॥
अक्षपाटकः पुं, (अक्ष + पाट + वृन्) धर्माध्यक्षः।
इति जटाधरः ॥ जञ् इति भाषा ॥
अक्षपादः पुं, (अक्ष + पादः।) तार्किकः। तत्प-
र्यायः। नैयायिकः २। इति हेमचन्द्रः ॥
अक्षपीडा स्त्री, (अक्ष + पीडा) यपतिक्ता क्षता।
इति राजनिर्घण्टः ॥
अक्षमः त्रि, (नास्ति क्षमा यस्य सः।) क्षमारहितः।
क्षमाशून्यः। (असमर्थः।)
“विष्णुसेवी च श्वपचो वंशानां केटिमुद्धरेत्।
हरेरभक्तो विप्रश्च खच्च रक्षितुमक्षमः” ॥
इति ब्रह्मवैवर्ते ३३ अध्यायः ॥
अक्षमा स्त्री, (न क्षमा इति नञ्समासः।) अ-
क्षान्तिः। ईर्ष्या। इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा
किरातार्जुनीये—
“अतिपातितकालसाधना
खञ्जरीरेन्द्रियवर्गतापिनी।
जनवन्न भवन्तमक्षमा
नयसिद्धेरपनेतुमर्हति” ॥
अक्षमाला स्त्री, (अक्षाणां माला।) अक्षसूत्रं।
वशिष्टपत्नी। इति मेदिनी ॥ (यथाह मनुः—
“अक्षमाला वशिष्ठेन संयुक्ताधमयोजिजा”।
अक्षसूत्रेति तान्त्रिकभाषया अकारादिक्षका-
रान्तवर्णमाला रुद्राक्षमाला च। यथा गौत-
मीये,—
“पञ्चाशक्षिपिभिर्माला विहिता जपकर्मसु।
अकारादिक्षकारान्ता अक्षमाला प्रकीर्त्तिता ॥
क्षयं मेरुसुखं तत्र कल्पयेन्मनिसप्तम।
अथवा सर्वमन्त्राणां जपः सर्वसमृद्धिदः” ॥
इति तन्त्रसारः ॥ * ॥ अन्यत् मालाशब्दे वर्ण-
मालाशब्दे च द्रष्टव्यं ॥
अक्षयः त्रि, (नास्ति क्षयो यस्य सः। बङ्गश्रीहिः।)
क्षयरहितः। अक्षयः। कल्पान्तस्थायी। यथा—
“अक्षराणि फलान्याङ्गरमरान्तिदशानिव।
कल्पान्तस्थानसम्बन्धान्नजन्ता नाशवर्जिनः” ॥

अक्ष

इति मीमांसककारिका ॥ अपि च। भविष्य-
पुराणं।
“चतुर्दश्यां तथाष्टम्यां पक्षयोः शुक्लपक्षयोः।
योऽब्देमेकं न शुक्लतः शिवार्चनपरो नरः ॥
यत् पुण्यमक्षयं प्रोक्तं सततं सत्रयजिनां।
तत् पुण्यं सफलं तस्य शिवलोकश्च गच्छति” ॥
इति तिथ्यादितत्त्वं ॥ * ॥ पापपुण्याक्षयजनक-
योगविशेषः। यथा ज्योतिषे,—
“सोमवारेऽप्यमावास्या आदिवाहे तु सप्तमी।
चतुर्थ्याङ्गारवारे तु अष्टमी च दृश्यतौ ॥
अत्र यत् क्रियते पापमथवा धर्मसंज्ञयः।
यश्चिज्जन्मसहस्राणि प्रति जन्म तदक्षयं” ॥
इति तिथ्यादितत्त्वं ॥ (अनन्तः। अक्षयकालाभि-
मानी। अः वासुदेवः तस्मिन् क्षयो निवासोऽस्य
इति व्युत्पत्त्या ब्रह्मणिष्ठः।)
अक्षयवतीया स्त्री, (अक्षया या वतीया तिथिः।)
वैशाखशुक्लवतीया। सा तु सव्ययुगाद्या। तत्र
खानदानादावक्षयफलं। इति। स्मृतिः। यथा,—
“वैशाखे मासि राज्ञेन शुक्लपक्षे वतीयिका।
अक्षया सा तिथिः प्रोक्ता कृत्तिकारोहिणीयुता ॥
तस्यां दानादिकं पुण्यमक्षयं समुदाहृतं” ॥
इति तिथ्यादितत्त्वं ॥ * ॥ विवरणं तु वैशाख-
शब्दे द्रष्टव्यं ॥
अक्षया स्त्री, (नास्ति क्षयो यस्याः सा।) वारतिथि-
घटितयोगविशेषः। यथा,—
“अमा वै सोमवारेण रविवारेण सप्तमी।
चतुर्थी भौमवारेण अक्षयादपि चाक्षया” ॥
इति भविष्यपुराणम् ॥
अक्षरः पुं, (न क्षरति। क्षर सञ्चलने। पचाद्यच्।
यदा। अक्षते। अश्रू व्याप्तौ। अश्वेः सरः।) शिवः।
विष्णुः। इति शब्दरत्नावली। यथा महाभारते,—
“विश्वं विष्णुर्नष्टकारो भूतमव्यभवत्पुनः।
अक्षयः पुरुषः साक्षी क्षेत्रज्ञोऽक्षर एव च” ॥
इति। (अजः। जीवः।)
अक्षरं स्त्री, (न क्षरति इति व्युत्पत्त्या।) ब्रह्म।
(अविनाशि निर्विशेषं प्रणवाख्यं ब्रह्म। कूटस्थः
नित्यः आत्मा। यथा,—
“क्षराद्विषयधर्मत्वादक्षरं ब्रह्म मण्यते।
कार्यकारणरूपं तु नश्वरं क्षरमुच्यते ॥
यत्किञ्चिद्वस्तु लोकेऽस्मिन् वाचो गोचरतां गतं।
प्रमाणस्य च तत्सर्वमक्षरे प्रतिविध्यते ॥
यदप्रबोधात् कार्यस्य ब्राह्मण्यं यत्र बोधतः।
तदक्षरं प्रबोध्यं यथोक्तं श्रवणमना” ॥
अकारादिक्षकारान्तैकपञ्चाशद्वर्णः। इति मेदिनी ॥
अस्योत्पत्तिकारणं। यथा वृहस्पतिः,—
“धात्राक्षराणि दृष्टानि पञ्चरूपाण्यतः पुरा” ॥
इत्याह्वयतत्त्वं ॥ तत्र पञ्चविधं। यथा,—
“सुहृन्निपिः शिष्यनिपिर्निपिर्निपिर्निपिर्निपिर्निपिः।
गुहिका घृणसम्भूता लिपयः पञ्चधा स्मृताः” ॥
इति वाराहीतन्त्रं ॥ * ॥ अन्यत् मुद्राशब्दे
वर्णशब्दे च द्रष्टव्यं ॥ गगनं। धर्मः। तपस्या।